

کار پولس در تسالوونیکیان

^۱ زیرا، ای برادران، خود می‌دانید که ورود ما در میان شما باطل نبود.^۲ بلکه هرجند قبیل از آن در فیلیپی رحمت کشیده و بی‌احترامی دیده بودیم، چنانکه اطلاع دارید، لیکن در خدای خود دلیری کردیم تا انجیل خدا را با جد و جهد شدید به شما اعلام نماییم. زیرا که نصیحت ما از گمراهی و خباثت و ریا نیست، بلکه چنانکه مقبول خدا گشته است که وكلای انجیل بشویم، همچنین سخن می‌گوییم و طالب رضامندی مردم نیستیم، بلکه رضامندی خدایی که دلهای ما را می‌آزماید.^۵ زیرا هرگز سخن تملق آمیز نگفتیم، چنانکه می‌دانید، و نه بهانه طمع کردیم، خدا شاهد است؛ و نه بزرگی از خلق جستیم، نه از شما و نه از دیگران، هرجند چون رسولان مسیح بودیم، می‌توانستیم سنگین باشیم،^۷ بلکه در میان شما به ملایمت بسر می‌بردیم، مثل دایهای که اطفال خود را می‌پرورد.^۸ بدین طرز شایق شما شده، راضی می‌بودیم که نه همان انجیل خدا را به شما دهیم، بلکه جانهای خود را نیز از بس که عزیز ما بودیم.^۹ زانرو که، ای برادران، محنت و مشغول شده، به انجیل خدا شما را موعظه می‌کردیم که مبادا بر کسی از شما بار نهیم.^{۱۰} شما شاهد هستید و خدا نیز که به چه نوع با قدوسیت و عدالت و بی‌عیبی نزد شما که ایماندار هستید رفتار نمودیم.^{۱۱} چنانکه می‌دانید که هر یکی از شما را چون پدر، فرزندان خود را نصیحت و دلداری می‌نمودیم،^{۱۲} وصیت می‌کردیم که رفخار بکنید بطور شایسته خدایی که شما را به ملکوت و جلال خود می‌خواند.^{۱۳}

و از این جهت ما نیز دائمًا خدا را شکر می‌کنیم که چون کلام خدا را که از ما شنیده بودید یافتدیم، آن را کلام انسانی نبیذیرفتید، بلکه چنانکه فی الحقیقت است، کلام خدا که در شما که ایماندار هستید عمل می‌کند.^{۱۴} زیرا که، ای برادران، شما اقتدا نمودید به کلیساهای خدا که در یهودیه در مسیح عیسی می‌باشند، زیرا که شما از قوم خود همان رحمات را کشیدید که ایشان نیز از یهود دیدند، که عیسی خداوند و انبیای خود را کشند و بر ما جفا کردند؛ و ایشان ناپسند خدا هستند و مخالف جمیع مردم،^{۱۶} و ما را منع می‌کنند که به امّت‌ها سخن بگوییم تا نجات

^{۱۵} لَأَنَّكُمْ أَنْتُمْ، أَيْهَا الْإِخْرَوَةُ، تَعْلَمُونَ دُخُولَتَا إِلَيْكُمْ أَنَّهُ لَمْ يَكُنْ بِأَطْلَالٍ، بَعْدَ مَا تَأْلَمَنَا قَبْلًا وَغَيْرَهُ عَلَيْنَا، كَمَا تَعْلَمُونَ، فِي فِيلِيَّ، جَاهَرَتَا فِي إِلَهَنَا أَنْ تُكَلِّمُكُمْ يَأْنِجِيلُ اللَّهِ فِي جَهَادٍ كَثِيرٍ.^{۱۶} لَأَنَّ وَعْدَنَا لَيْسَ عَنْ صَلَالٍ وَلَا عَنْ دَنَسٍ وَلَا يَمْكُرُ بِلَّ كَمَا اسْتُخْسِنَّا مِنَ اللَّهِ أَنْ نُؤْمِنَ عَلَى الْإِنْجِيلِ هَكَدَا تَنَكِّلُمُ، لَا كَانَتَا تُرْضِي النَّاسَ بِلِ اللَّهِ الَّذِي يَحْتَرُرُ فُلُوْنَا.^{۱۷} فَإِنَّا لَمْ تَكُنْ قَطُّ فِي كَلَامٍ تَمْلِقُ، كَمَا تَعْلَمُونَ، وَلَا فِي عِلْلَةٍ طَمَعٍ، اللَّهُ سَاهِدٌ. وَلَا طَلَبَنَا مَحْدَادًا مِنَ النَّاسِ، لَا مِنْكُمْ وَلَا مِنْ عَيْرِكُمْ، مَعَ أَنَّا قَادِرُونَ أَنْ تَكُونَ فِي وَقَارَ كَرْشُلَ الْقَسِيسِ، بِلَّ كَانَ مُتَرَفِّقِينَ فِي وَسَطِ الْكَرْسِيِّ الْمَرْضِعَةُ أَوْلَادَهَا، هَكَدَا، أَدْ كَانَ حَانِنَ إِلَيْكُمْ، كَانَ تَرْضَى أَنْ تُعْطِيكُمْ لَا إِنْجِيلَ اللَّهِ قَطُّ بِلَّ أَنْعَسَنَا أَيْضًا، لَأَنَّكُمْ صِرْنُمْ مَحْبُوبِينَ إِلَيْنَا. فَإِنَّكُمْ تَذَكَّرُونَ، أَيْهَا الْإِخْرَوَةُ، تَعْنَى وَكَدَّنَا إِذْ كَانَ تَكَرُّرُ لَكُمْ يَأْنِجِيلُ اللَّهِ وَتَحْنُ عَامِلُونَ لَيْلًا وَهَارَأً، كَيْ لَا تُشَقَّلَ عَلَى أَحَدٍ مِنْكُمْ، أَنَّهُمْ شَهُودُ وَاللَّهُ، كَيْفَ بِطَهَارَةٍ وَبِرِّ وَبِلَا لَوْمٍ كَانَ يَبْتَكُمْ، أَنَّهُمْ مُؤْمِنِينَ،^{۱۸} كَمَا تَعْلَمُونَ كَيْفَ كَانَ تَعْطِعُ كُلُّ وَاحِدٍ مِنْكُمْ، كَالْأَبْ لِأَوْلَادِهِ، وَتُسَجِّعُكُمْ وَتُسَهِّدُكُمْ لِكَيْ تَسْلَكُوا كَمَا يَحْقُقُ لِلَّهِ الَّذِي دَعَاكُمْ إِلَى مَلْكُوتِهِ وَمَجْدِهِ.

التزام الإيمان وسط الإصطدام

^{۱۹} مِنْ أَجْلِ ذَلِكَ تَحْنُ أَيْضًا سَكُرُ اللَّهِ بِلَا اِنْقِطَاعٍ لَأَنَّكُمْ إِذْ تَسْلَمُمْ مِنَ الْكِفَّةِ خَبِيرٌ مِنَ اللَّهِ، قَيْلَمُوهَا لَا كَلْمَةً أَتَاسِ بَلْ كَمَا هِيَ بِالْحَقِيقَةِ، كَلْمَةُ اللَّهِ الَّتِي تَعْمَلُ أَيْضًا فِيْكُمْ، أَنَّهُمُ الْمُؤْمِنِينَ.^{۲۰} فَإِنَّكُمْ، أَيْهَا الْإِخْرَوَةُ، صِرْنُمْ مُتَمَقِّلِينَ يَكْتَأِسُ اللَّهُ الَّتِي هِيَ فِي الْهَيْوَانَةِ فِي الْمَسِيحِ يَسْعُو، لَأَنَّكُمْ تَأْلَمُمْ أَنَّهُمْ أَيْضًا مِنْ أَهْلِ عَشِيرَتِكُمْ تَلِكَ الْأَلَامَ عَيْنَهَا كَمَا هُمْ أَيْضًا مِنَ الْيَهُودِ، الَّذِينَ قَتَلُوا الرَّبَّ يَسْعُو وَأَنْبَاءُهُمْ وَاضْطَهَدُوْنَا تَحْنُ، وَهُمْ عَيْرُ مُرْضِيَنَ لِلَّهِ وَأَضَدُّهُ لِجَمِيعِ النَّاسِ يَمْعَنُونَتَا عَنْ أَنْ تُكَلِّمَ الْأَمَمِ لِكَيْ يَحْلُصُوا، حَتَّى يُتَمَمُوا حَطَابَاهُمْ كُلُّ حِينٍ، وَلَكِنْ قَدْ أَذْرَكُهُمُ الْعَصَبُ إِلَى التَّهَايَةِ.

اشتھاء بولس لرؤیة المؤمنین

^{۲۱} وَأَمَّا تَحْنُ، أَيْهَا الْإِخْرَوَةُ، فَإِذْ قَدْ فَقَدْتَكُمْ رَمَانَ سَاعَةً، بِالْوَجْهِ لَا بِالْقَلْبِ، اجْتَهَدْتَ أَكْثَرَ يَاسْتَهَاءَ كَثِيرٍ أَنْ نَرِي وَجْهَكُمْ.^{۲۲} لِذَلِكَ أَرْدَنَا أَنْ تَأْتِي إِلَيْكُمْ، أَنَا بُولِسَ، مَرَّةً وَمَرَّتَينِ، وَإِنَّمَا عَاقَنَا الشَّيْطَانُ. لَأَنْ مَنْ هُوَ رَجَاؤُنَا

وَقَرْحُنَا وَإِكْلِيلُ افْتِحَارِنَا، أَمْ لَسْتُمْ أَنْتُمْ أَيْضًاً أَمَامَ رَسْنَا
يَسُوعَ الْمَسِيحَ فِي مَجِيئِهِ؟²⁰ لَا إِنْكُمْ أَنْتُمْ مَاجِدُنَا وَقَرْحُنَا.

بابند و همیشه گناهان خود را لبریز می‌کنند، اما مُنتهاي غضب ایشان را فرو گرفته است.¹⁷
 لیکن ما، ای برادران، چون به قدر ساعتی در ظاهر نه در دل از شما مهجور شدیم، به اشتیاق بسیار زیادتر کوشیدیم تا روی شما را بینیم.¹⁸ و بدین جهت یک دو دفعه خواستیم نزد شما بیاییم، یعنی من، پولس، لیکن شیطان ما را نگذاشت.¹⁹ زیرا که چیست امید و سرور و تاج فخر ما؟ مگر شما نیستید در حضور خداوند ما عیسی در هنگام ظهور او؟ زیرا که شما جلال و خوشی ما هستید.